

Sygn. akt III AUa 680/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Wojciech Bzibziak
Sędziowie	SSA Witold Nowakowski SSO del. Anna Petri (spr.)
Protokolant	Michał Eksterowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania L. M. (L. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek apelacji ubezpieczonego L. M.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

z dnia 17 lutego 2015r. sygn. akt IV U 1793/14

oddala apelację.

/-/SSO del. A.Petri /-/SSA W.Bzibziak /-/SSA W.Nowakowski

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 680/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony L. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 22 lipca 2014r., odmawiającej prawa do renty

z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Domagał się jej zmiany

i przyznania mu prawa do tego świadczenia na dalszy okres, z uwagi na brak poprawy w jego stanie zdrowia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania zarzucając, iż zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i komisja lekarska ZUS nie uznali ubezpieczonego za niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Wyrokiem z dnia 17 lutego 2015r. Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony urodził się (...)

Ma wykształcenie średnie zawodowe - technik mechanik. Przez blisko 20 lat pracował w Hucie (...), następnie jako pracownik porządkowy, a ostatnio portier.

Od 29 grudnia 2001r. pobiera zasiłek przedemerytalny.

Decyzją z 18 października 2013r. przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 sierpnia 2013r. do 30 kwietnia 2014r. W tym czasie od 26 lutego 2014r. do 21 marca 2014r. przebył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

W dniu 22 maja 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie uprawnień do renty na dalszy okres. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 6 czerwca 2014r. nie został uznany za niezdolnego do pracy. W wyniku rozpoznania sprzeciwu komisja lekarska ZUS dnia 7 lipca 2014r. wydała orzeczenie tej samej treści.

Na podstawie opinii biegłych sądowych - specjalistów z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii - lek. med. J. M. i z zakresu chorób wewnętrznych i reumatologii - dr n. med. H. W., Sąd I instancji ustalił u ubezpieczonego przebyty

uraz skrętny stawu skokowego lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego oraz więzadła trójgraniastego leczony operacyjnie, początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych, stawu biodrowego prawego, obustronny zespół cieśni nadgarstka i nadciśnienie tętnicze. Nie stwierdzono u niego schorzenia reumatoidalnego.

W ocenie biegłych, ubezpieczony nie jest całkowicie, ani częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem z dnia 28 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy uznał odwołanie ubezpieczonego za nieuzasadnione. Powołując się na przepis art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 1 tej ustawy, przy zastosowaniu stosowanego odpowiednio art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 i 3 tej ustawy, Sąd ten wskazał, iż ubezpieczony nie jest na skutek wypadku przy pracy osobą niezdolną do pracy, która w związku z tym wypadkiem w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceniając stan zdrowia ubezpieczonego, Sąd I instancji oparł się na opiniach biegłych sądowych - lekarzy specjalistów z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz reumatologii, którzy uznali, że występujące u niego schorzenia nie czynią go niezdolnym do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z 28 stycznia 2013r.

Z powyższymi opiniami nie zgodził się ubezpieczony wskazując, iż biegli nie ocenili stanu jego zdrowia w kontekście zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami, czyli do ciężkiej pracy hutnika. Zamiast tego, odnieśli się do wykonywanej przez niego pracy na stanowisku portiera, którą podjął już po przyznaniu mu renty, kiedy nie mógł wykonywać innej pracy, a praca portiera stanowiła swoistego rodzaju formę pomocy materialnej, jaką zaproponował mu były pracodawca. Z tego względu, wniósł o powołanie innego zespołu biegłych, a najlepiej biegłego z zakresu medycyny pracy.

Sąd I instancji oddalił wniosek ubezpieczonego uznając, iż nie zgłosił on żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłych, a jego stanowisko jest jedynie polemiką z prawidłowymi wnioskami biegłych, wynikającą z subiektywnych odczuć na temat stanu jego zdrowia. Sąd ten przytoczył przy tym za biegłym sądowym - lekarzem specjalistą z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, iż w wyniku wypadku przy pracy z 28 stycznia 2013r. ubezpieczony był hospitalizowany w oddziale ortopedii, gdzie wykonano otwarte nastawienie kości piszczelowej i strzałkowej. Następnie kontynuowano leczenie pod nadzorem poradni ortopedycznej, a obecnie zostało ono już zakończone. Aktualnie w badaniu przedmiotowym ortopedycznym stwierdza się prawidłowe zgięcie grzbietowe i podeszwowe stopy lewej, wygojone prawidłowo blizny pooperacyjne niezaciągające miękkie operowanego stawu skokowego i zniesienie lordozy lędźwiowej kręgosłupa z nieznacznie pogłębioną kifozą piersiową. O dobrym stanie zdrowia ubezpieczonego świadczy również fakt, iż już w okresie pobierania renty podjął on pracę portiera, którą do tej pory wykonuje. Powołanie się przez biegłego na ten fakt nie oznacza, iż tylko do tego stanowiska biegli odnieśli możliwość jego pracy. Wskazuje to jedynie na poprawę jego stanu zdrowia umożliwiającą mu podjęcie pracy zarobkowej wymagającej sprawności narządu ruchu. Jej istnienie polegające na poprawie ruchomości stawu skokowego potwierdza także porównanie orzeczeń lekarza orzecznika ZUS z 27 września 2013r. i z 7 lipca 2014r. Pierwsze z nich, będące podstawą przyznania renty, wskazywało na istotnie ograniczoną ruchomość stawu skokowego oraz utykający chód, które to dolegliwości obecnie nie występują. Podstaw do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy nie znalazła także biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu reumatologii, która wskazała, iż stwierdzone zmiany w stawach należą do zmian starzejącego się ustroju i nie pozostają w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd I instancji oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

Apelację od tego wyroku wniósł ubezpieczony.

Apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i przyznania mu prawa do renty lub jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Zarzucił, że nieprawidłowe postępowania tego Sądu doprowadziło do niewyjaśnienia, czy w jego obecnym stanie zdrowia, będącym wynikiem wypadku przy pracy, jest zdolny do wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami, tj. w zawodzie hutnika lub innych ciężkich prac fizycznych. Biegli nie wypowiedzieli się w tej kwestii, a Sąd nie wyjaśnił dlaczego odmówił uzupełnienia postępowania w tym zakresie. Tymczasem, skutki wypadku absolutnie nie pozwalają mu wykonywać jakiegokolwiek cięższej pracy, co wynika nawet z opisu stanu zdrowia przedstawionego w opiniach biegłych. Nieprawidłowe są jedynie ich wnioski, które nie odnoszą się do kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego. Dlatego apelujący alternatywnie wniósł o usunięcie tych braków i dopuszczenie przez Sąd Apelacyjny dowodów wnioskowanych przed Sądem Okręgowym, co skróciłoby postępowanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy uznaje za własne ustalenia poczynione przez Sąd I instancji i w pełni podziela dokonaną na ich podstawie ocenę prawną zasadności odwołania ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią prawidłowo powołanego przez Sąd Okręgowy art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków

przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015, poz. 1242 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą wypadkową, dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy, z tytułu tego wypadku przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Z mocy art. 58 ustawy wypadkowej, w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Po myśli art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Z mocy art. 12 ust. 3 tej ustawy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1. stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
2. możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

By w pełni miarodajnie ocenić wpływ wypadku ubezpieczonego przy pracy z 28 stycznia 2013r. na jego stan zdrowia, należy przeanalizować jego przebieg wynikający ze znajdującej się w aktach ZUS karty wypadku. Wynika z niej, iż posypując drogę zakładową popiołem, ubezpieczony poślizgnął się i upadł na lewy bok, doznając przy tym „naderwania stopy lewej nogi”. Jak wynika z karty leczenia szpitalnego z dnia 2 lutego 2013r., wypadek ten spowodował leczone operacyjnie rozerwanie więzadła trójgraniastego i więzozrostu strzałkowo-piszczelowego lewego stawu skokowego. Ma to o tyle istotne znaczenie, że jedynie w obrębie tych dolegliwości należy oceniać niezdolność ubezpieczonego do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy.

Odnosząc się z kolei do zarzutu apelującego związanego z nieprawidłowym ustaleniem przez Sąd I instancji jego kwalifikacji zawodowych, zauważyć wypada, iż w znajdującym się w aktach rentowych ubezpieczonego jego świadectwie pracy wskazano, że od 22 stycznia 1979r. do 28 lutego 1983r. i od 12 sierpnia 1987r. do 31 sierpnia 2001r. był zatrudniony w Hucie (...) S.A. w C. na stanowisku operatora urządzeń załadowczych wielkiego pieca, od 29 listopada 1985r. do 26 kwietnia 1986r. - na stanowisku koksowniczego, a od 1 września 2001r. do 27 grudnia 2001r. na stanowisku operatora urządzeń tnących i prostujących. Został zwolniony z przyczyn ekonomicznych na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989r., z uwagi na likwidację stanowiska pracy. Następnie po 2001r. pracował w oparciu o umowy zlecenia, jako pracownik gospodarczy i portier. Stąd też, rozważając poziom jego kwalifikacji, nie sposób wiązać ich z jego wykształceniem technika mechanika budowy maszyn, które miało jedynie teoretyczny charakter, ani też z doświadczeniem zawodowym zdobytym podczas ciężkiej pracy w Hucie (...) na stanowiskach operatora urządzeń załadowczych wielkiego pieca i urządzeń tnących i prostujących, czy też koksowniczego. Z uwagi na likwidację jego stanowiska pracy i niekontynuowanie jej u innego pracodawcy, uznać należy, iż z przyczyn niezależnych od jego stanu zdrowia i tak nie świadczyłyby już tego typu pracy hutniczej. Jego zdolność do pracy lub jej brak na wskazanych wyżej stanowiskach pozostaje zatem bez znaczenia. Odnieść ją bowiem można jedynie do istniejących nadal stanowisk pracy, a nie tych, które uległy już likwidacji. Takie samo stanowisko zajął tutejszy Sąd w wyroku z dnia 20 marca 2013r., III AUa 1333/12. Tymczasem, poza pracą hutniczą ubezpieczony świadczył wyłącznie pracę na stanowisku pracownika obsługi wózków widłowych, pracownika gospodarczego i portiera i do tych prac trzeba się

odwołać, oceniając jego zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, co prawidłowo uczynił Sąd I instancji.

Trafność konkluzji Sądu Okręgowego wysuniętej na podstawie opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii z zakresu chorób wewnętrznych i reumatologii, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku

z wypadkiem przy pracy z 28 stycznia 2013r., została potwierdzona opinią biegłego sądowego z zakresy chorób wewnętrznych, medycyny pracy i chorób zawodowych dr n. med. R. S.. Przeprowadzając dowód z niej na wniosek apelującego, Sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe w trybie art. 382 k.p.c. Także w ocenie tego biegłego, począwszy od 1 maja 2014r., ubezpieczony nie jest już częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji pracownika obsługi wózków widłowych, ale również do pracy ślusarza, czy operatora urządzeń załadowniczych wielkiego pieca. W porównaniu

z okresem do 30 kwietnia 2014r., jego stan zdrowia spowodowany skutkami wypadku

przy pracy uległ poprawie - doszło do poprawy funkcji lewego stawu skokowego, potwierdzonej dokumentacją medyczną. Biegły wskazał, iż przebyty na skutek wypadku

przy pracy uraz skrętny lewego stawu skokowego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowego strzałkowego i więzadła trójgraniastego, nie powoduje obecnie następstw ograniczających w istotny sposób sprawność stawu. Podniósł, iż żadne inne dolegliwości ubezpieczonego w postaci zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych i prawego stawu barkowego, ostrogi kostne, schorzenia reumatoidalne, obustronny zespół cieśni nadgarstka

i choroba wieńcowa, nie pozostają w żadnym związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległ 28 stycznia 2013r.

Biegły ten wskazał przy tym, iż z uwagi na wymienione wyżej dolegliwości,

niezwiązane przyczynowo i skutkowo z wypadkiem przy pracy, ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej polegającej na noszeniu ciężarów i konieczności przebywania w pozycji pionowej. Ta okoliczność powiązana z twierdzeniami ubezpieczonego, co do pogorszenia się jego stanu zdrowia w związku z przebyтым ostatnio zabiegiem artroskopii prawego kolana - także niezwiązanym z wypadkiem przy pracy,

nie może być jednak brana pod uwagę przy ocenie zasadności decyzji odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zakres rozpoznania i orzeczenia jest bowiem wyznaczony przedmiotem zaskarżonej decyzji (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2012r., III UZ 1/12, LEX nr 1171300), zaś przedmiot sporu nie może wykraczać poza jej treść (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012r., II UK 118/11,

LEX 1135992). Skoro zatem kontrolowaną w sprawie decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z ubezpieczenia wypadkowego, niedopuszczalna jest ocena jakichkolwiek innych roszczeń wykraczających poza tak określony przedmiot sporu,

a w szczególności, w zakresie oceny jego niezdolności do pracy wynikającej z ogólnego stanu zdrowia.

W świetle powyższego, trafne okazały się wnioski przyjęte przez Sąd Okręgowy,

co do niespełnienia przez ubezpieczonego przesłanki warunkującej przyznanie mu na dalszy okres prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy,

z uwagi na ustanie tej niezdolności. Jak jednocześnie wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009r., III UK 30/09, LEX nr 537018), gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych. Wszystkie opinie wydane

w niniejszej sprawie, zarówno w toku postępowania przed Sądem I, jak i II instancji, zawierają przekonujące uzasadnienie przyjętych wniosków, są kategoryczne i wzajemnie się uzupełniają. Brak przy tym jakiegokolwiek dowodu pozwalającego na potwierdzenie

od 1 maja 2014r. choćby częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy, spowodowanej wypadkiem przy pracy, jak trafnie skonstatował Sąd Okręgowy.

Na zasadzie art. 207 § 6 k.p.c. w związku z art. 217 § 2 i 3 k.p.c. przy zastosowaniu art. 391 § 1 k.p.c., Sąd odwoławczy oddalił kolejny wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny pracy lub Instytutu Medycyny Pracy

na okoliczność charakteru jego pracy. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenie charakteru pracy nie leży w kompetencji biegłych z zakresu medycyny. Ponadto, wnioski przyjęte przez dotychczasowych biegłych z zakresu chirurgii, reumatologii i medycyny pracy pokrywają się i są jednoznaczne, a zgłaszane do nich zarzuty prowadzą się jedynie

do podważania przekonujących wniosków wszystkich trzech biegłych, co do zdolności ubezpieczonego do pracy. Wniosek o powołanie kolejnego biegłego uznać więc należy

za niezasadniony. Przeprowadzenie zawnioskowanego dowodu było całkowicie niecelowe

i zgłaszane jedynie dla zwłoki. Jak wynika przy tym z wyroku Sądu Najwyższego z dnia

19 marca 1997r., II UKN 45/97 (OSNP z 1998r., z. 1, poz. 24), nie można żądać prowadzenia postępowania dowodowego tylko dlatego, że strona nie jest zadowolona z dotychczasowych jego wyników. Sąd nie jest bowiem zobowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych tak długo, aż strona udowodni korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia sprawy, co miało miejsce w tym przypadku.

Reasumując uznać należy, iż okoliczności w postaci poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego i braku jego dalszej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

przy pracy sprawiły, iż Sąd I instancji miał pełne podstawy do odmowy przyznania mu wnioskowanego świadczenia na dalszy okres.

Mając powyższe na względzie, z mocy art. 385 k.p.c., apelację ubezpieczonego jako bezzasadną, należało oddalić.

/-/SSO del. A.Petri /-/SSA W.Bzibziak /-/SSA W.Nowakowski

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR